

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg må sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg ikke selv har deltaget i forhandlingerne deroppe i Oslo, men jeg har selvfølgelig læst om dem, og jeg skal ikke sige, hvem der viste den mest udprægede forhandlingsvilje. Det, jeg bare synes er glædeligt at erindre, er, at processen dog langt om længe kom i gang i 1993 og siden i 1995.

Jeg har den opfattelse, og det er jeg også enig i, at der er et andet problem, nemlig Jerusalems status. Jeg har et indtryk af, at man også fra israelsk side er åben over for en fornuftig løsning af det spørgsmål. Det tror jeg.

Ligeledes er jeg enig i, at det internationale samfund sammen med parterne i Mellemøsten har en kæmpeopgave at løse med hensyn til flygtningestrømmen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det, der bare er så forstemmende i den her debat, er den her dobbeltstandard, som vi endnu en gang bliver vidne til, hvor der gælder et sæt regler for nogle lande, og så gælder der andre regler for nogle andre lande.

Lad os lige et øjeblik forestille os, at Sovjetunionen, dengang det hed Sovjetunionen, havde meddelt, at de skam var villige til at trække sig ud og overlade 94 pct. af Afghanistan til afghanerne. Hvad ville vi have svaret på det?

Eller lad os forestille os en situation, hvor Irak havde meddelt, at 94 pct. af Kuwait kunne kuwaiterne da godt få. Der var lige nogle enkelte ting, som de ville beholde, oliekilderne og sådan lidt, men ellers ville de skam godt trække sig ud. Hvad ville vi have svaret på det?

Det er den dobbeltstandard, som hele tiden går igen, at man anerkender, at Israel har nogle særlige rettigheder, ikke bare en ret til deres egen sikkerhed, for det er jo ikke bare det, det handler om, men også nogle rettigheder i forhold til et besat land. Og det er dér, vi siger, at der skal gælde samme standard. Det er dejligt, at Israel har udtrykt tilsagn om at ville trække sig tilbage på et eller andet tidspunkt fra en del. Det, det handler om, er altså, at man begynder at gøre det, og at man stopper bosættelserne.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jo, men uanset om vi nu begynder at drage Kuwait eller Afghanistan ind i denne her debat, så

gør det det jo ikke nemmere. Jeg erkender, at der er problemer i Mellemøsten – det er derfor, vi er samlet her – men jeg tror ikke, det nytter med hypotetiske overvejelser om, hvordan man ville have reageret i den ene eller anden situation.

Vi bidrager gerne fra mit parti til at understøtte regeringen i enhver bestræbelse på at skabe fred i den overordentlig vanskelige situation, man er i dernede.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det handler ikke om hypotetiske overvejelser. Det handler om at have et klart udgangspunkt for denne her diskussion, nemlig at besættelsesmagten skal trække sig ud af de besatte områder. Og at de bosættelser, som det jo tyder på, at man ikke har lyst til at trække sig tilbage fra, uanset hvad man siger, bliver stoppet én gang for alle.

Det er det, denne her diskussion handler om. Det er det, der burde sættes først, også fra Venstres side. Det vil Venstre ikke, og det rejser altså tvivlen om, hvad der egentlig er Venstres politik på det her område, fordi man ikke sætter dét i centrum for debatten.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Søndergaard i, at man er nødt til at diskutere de dobbeltstandarder, der konstant er, når man vurderer konflikter.

Jeg kan huske for et par år siden, da vi havde Kosovokonflikten, hvordan det da blev gængs tankegang, at sådan de gældende folkeretlige regler kunne man se bort fra, hvis der var tale om et humanitært formål. Den humanitære krig, som NATO's krig blev kaldt. Der sagde man, at det var vigtigere at gå ind og slå for civile mennesker frem for at overholde folkeretlige principper.

I det her tilfælde har vi en situation, hvor Israel overtræder folkeretlige principper. Bosættelsespolitikken er imod de folkeretlige principper, imod Genèvekonventionen, og man implementerer ikke de FN-resolitioner, som man skulle have implementeret. For en løsning af flygtningeproblemet var en forudsætning, da man oprettede staten Israel i 1948, og man kan se, at der på det humanitære område er en frygtelig situation for de palæstinensere, der må leve under besættelsesmagten.